

FAMILIA.

BUDA-PESTA

9 Februaru st. v.

21 Februaru st. n.

Va esi joi'a si dminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 12.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Roman'a 2 galbeni.

UNU NENOROCITU.

Iubitu-am în viétia
Pe doi amici cu focu :
„Speranti'a“ erá unulu,
Si altu-alu meu „norocu.“

Muritu-mi-a si unulu
• Si altulu in curéndu,
Si ah! de-atunci prin lume
Eu ratacescu plângéndu.

C. Morariu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

— In adeveru acest'a a fost numele dênsei înainte de casatori'a sa a dóu'a. In fine dta esti Ioana Saulnier? . . .

Nenorocit'a femeia tresari audíndu rostíndu-se pe neasteptate acestu nume, pe care îl mai audí din gur'a uneia din calugaritiele din infirmari'a de la Salpêtriére, si care se pretindea cá este alu ei. Nu cumva tóte verigele catusiei blastemate se vor ínlantiu de nou?

— Ba, — esclamá dên's'a cu o eneri'gia desperata, — eu nu süm Ioana Saulnier.

— Asiá dara, dómna, cine esti?

— Süm contess'a de Rahon, soci'a legiuita a contelui Annibal.

— Si eu, Dominicu, vechiulu servitoru alu contelui adeverescu acésta! — adause betránulu servitoru.

— Si noi adeverimu! — adausera cu firmitate Ioanu Robert si Francina.

Cei doi ómeni ai politiei schimbara o privire si unu surisu.

— E fórté curiosu! — murmurá Frontin, erumpédu într'unu risu ironicu; — tóte respectele mele dnei contesse!

— Dna, — reluá unulu din agenti, — trasur'a se afla la doi pasi. Ai bunetate a ne însotí!

— A ve însotí? — repetí Mari'a în culmea spai-meii sale: — nici odata!

— Si totusi, trebuie sè ne însotiesci.

— Unde voiti sè me duceti?

— La acésta întrebare nu vom respunde.

— V'am dísu, si ve juru, cá süm contess'a de Rahon.

— Acést'a nu ne privesce. Noi amu primitu ordinu, le esecutámu. Tóta resistinti'a ar fi fara folosu. Insotiesce-ne dara, fara d'a ne páne în neplacut'a necessitate d'a întrebuintiá sil'a spre a te constrínge.

In momentulu acest'a întrevení procurorulu.

— Dlor, — díse elu, — eu süm omu de legi, menitu de a sustíne si aperá interesele dnei, fia ea Ioana Saulnier, cum pretindetu, séu contess'a Rahon cum afirma ea. Ve rogu dara, si la trebuintia ve ínvitu, de a-mi face cunoscuté ordinile in virtutea carora procedeti.

— Ai dreptate, dle omu de legi. Éta mandatulu de arestare. Ve puteti asigurá, cá acel'a se afla în regula.

Advocatulu n'avú trebuintia decátu s'arunce o cautatura a supra scrissórei ínfricosiate; dên'sulu isi schimbá fati'a.

— In numele regelui! — gângaví elu. Cauta sè ne supunemu. Totusi ími facu rezervele: numele scrisu aice este Ioana Saulnier, si dn'a nu este Ioana Saulnier.

— Vei díce acést'a regelui, — respunse agentulu. Haidamu! dna, e timpul sè plecámu.

— Dar în fine, — strigá contess'a frângéndu-si mânilé, — cu ce süm acusatá? Pentru ce me arestati?

Agentulu i puse în vedere mandatulu de arestare, si aretá cu vârfulu degetalui aceste dóue cuvinte: „Nebuniá pericolósa.“

— Nebuni'a! totu-de-una nebuni'a! — repetá dn'a Rahon cu esaltatiune. Ah! ticalosii, ei séu bine ce facu! In adeveru, ei m'aru face nebuna, de cumva n'asiu preferí sè moru.

Si cu o miscare furiósa, neresistibila, sari hotarita a-si sdrobí capulu de parete.

Spre norocire Dominicu n'avú de facutu decátu unu pasiu spre a apucá pe contess'a de vestminte. Dên'sulu reesi astfelu, nu sè împedece lovirea, ci barem s'abmicsioreze.

Totusi dn'a Rahon capetá o emotiune cerebrala destulu de aspra, cá sè recada în bratiéle lui Dominicu, asiá dicéndu cá mórtá.

— Déca vreti a me crede, — díse agentulu cu o compatimíre paruta, — sè profitámu de acestu semilesínu spre a duce în trasura pe acésta nenorocita femeia, care credu cá n'a sevêrsítu nici o crima, dar care ími pare cu totul nebuna. Prin modulu acest'a vom evitá o crisa durerósa, o despartire sfasiatóre, si ve primitu cá vom întrebuintiá fatia de prinsonier'a nóstra cele mai mari íngrigiri si atentíuni.

Dominicu priví spre avocatulu, cá si când ar fi voitu sè-lu întrebe.

Omulu de legi respunse prin unu semnu alu capului, care aprobá cuvintele agentului.

— E bine! — *fla*, — murmurá betrânu servitoru, — me supunu. Sè se mai indeplinésca si acésta crima din urma, déca Dumnedieu o iértá!

Si redicându de nou corpulu fara viétia alu contessei, a carei mâni Francina inundata de lacrime le încarcá de sarutári, îl duse pâna la trist'a trasura, la care deja s'au versatu asiá multe lacrime.

— Bravii mei ómeni, — díse cu ironía Frontin lui Ioanu Robert si Francinei, — ve svatuiescu sè ve luati cutrafusele si sè ve carati d'nice; càci, între noi *fla* dîsu, tare m'asiu mirá, dar tare! de cumva la nópte v'ati culcá în acésta maiarisee.

— Ah! va sè díca asiá! — murmurá Ioanu Robert, — e bine, celu putínu tu, lasiu ticalosu, vei platí pentru ceialalti.

Apoi, apucându pe servitorulu cu mân'a stânga, ér în drépt'a luându unu baston bunu de cornu, se scrvi de elu spre a aplicá servitorului corectiunea cea mai aspra, si — se dícemu — cea mai meritata.

XXVI.

Idei'a lui Dominicu.

Ioanu Robert îl batea cu focu neobositu. Bastonulu de cornu suierá în aeru si recadea spre spinarea mladiósa a lacheului, care scotea niste tîpete cumplite, chiamându intru ajutoru din tóte puterile pe cei doi agenti.

Dar acesti domni aveau cu totul altu lucru, decátu sè se ocupe cu fratele Frontin: ei se prefacura cà nu-lu audu si se 'ndreptara fara cea mai mica mila, lasându-lu în bratiere resbunátore ale barbatului Francinei.

În fine, dupa o lovitura din urma si mai bine aplicata decátu cele trecute, arendasiulu își lasá victima, care cadîu mai ântâiu pe pântece, apoi se sculá, si fara sè mai díca o vorba, o luá la fuga murmurându niste blastemuri si amenintiári.

În moméntulu când dênulu esî atâtu de repede, în câtu i fu cu putintia, Dominicu si avocatulu se rentórsera în maiarisee.

— Asiá dara, — murmurá servitorulu de odinóra cu manía si cu desperatiune, — pecatulu celu mai înfricosiatu, mai monstruosu, s'a îndeplinitu sub ochii nostri, fara sè fimu avutu dreptulu d'a ne opune! Nu mai este dara dreptate în lumea acést'a?

— Este dreptate, — respunse omulu de legi, — dar signatur'a regésca ajunge spre a-i oprí cursulu, si spre nenorocire regele e risipitoru de acésta signatura, care de multe ori, fara scirea lui, face cu putintia actiunile cele mai urite si crimele cele mai negre. Veduramu astadi unu esemplu frapantu, de cumva nu te însieli.

— Sè me însielu! Cum?

— Mai tini la credintia dtale, cà nenorocit'a femeia, a caroi nume în mandatulu de arestare erá Ioana Saulnier, este în adeveru prim'a, prin urmare singur'a contess' de Rahon?

— Mai tinu, si înca mai multu de câtu ori când.

— Cugeta, cà poti sè fii amagitu de un'a din acele asemenári extraordinarie, cari se ivescu de multe ori. Ada-ti a minte de falsulu Martinu Guerre. O în-

triganta istétia, instruita de asemenarea sa cu contess'a mórtá, putea sè voiésca d'a profitá de acést'a, si acést'a ne-ar esplicá rolulu ce-lu vedemu astadi jucându se înaintea nóstra.

— Sîm atâtu de siguru de identitatea pretinsei Ioana Saulnier cu dn'a Rahon, cà de viétia mea. Sînt amagiri neputincióse. Acést'a e un'a din numerulu lor. De cumva ar trebui sè-mi întarescu sigurantia, jurându pe legea mea de crestinu si pe partea mea din paradis, asiu face acésta fara nici o siovaire.

— Te credu. Dar atunci trebuie sè presupunemu, cà nenorocit'a contessa are inimici înfricosiati.

— Da, fôrte înfricosiati, fôrte lasi, fôrte crudi! Dar este óre cu totul cu neputintia a-i demascá, a-i doborí, si a-i pedepsi?

— Ti-o spunu sinceru, cà nu mai vedu nici unu mijlocu. Pâna când contess'a erá cu noi, puteamu lucrá în numele seu. Ea dusa, noi sîntemu desarmati. Nici dta nici eu nu mai avemu calitatea d'a intentá o actiune, *fla* civila, *fla* criminala. O singura persóna ar puté sè face ast'a: contele, dar nu este óre elu urdîtorulu complotului ne mai pomenitu a carui rezultate le vedemu astadi? Nu este elu complicele acelora, cari deja odata au facutu sè dispara socia sa? Nu la cererea lui a fost rapita si acuma prin mandatulu de arestare?

— Nu, de o suta de ori nu! — respunse Dominicu cu focu. Contele e bunetatea ênsasi si eu respundu de elu cà de mine. Apoi elu adorá pe contess'a; dênulu nu scie nimica din cele ce se petrecu.

— Si totusi dn'a Rahon s'a presintatu acum trei díle în castelu, si a fostu gonita de acolo.

— Contele nu scie acést'a.

— Se póte ast'a? e adevératu?

— Da, pentru celu ce scie cà si mine, cà marquis'a Chavigny, nóua contessa, îl tîne fara scirea lui într'o stare de sequestratiune asiá dicédu absoluta.

— Asiá dara, de cumva dênulu ar aflá infamiile pe cari se pare a le ajutá, s'ar revoltá?

— Ast'a e convingerea mea.

— E bine! nu este decátu unu mijlocu: trebuie se spui contelui totu ce elu nu scie si sè-lu decidi a face cauza comuna cu noi.

— Sè vorbescu cu elu, da, inse cum?

— Ast'a te privescu pe dta. Nu-lu poti vedé?

— Nu me vor lasá s'ajungu pâna la elu. Cugeta, cà 'n moméntulu acest'a ticalosulu Frontin povestescu marquisei Chavigny, cà sîm în numerulu dusmanilor ei declarati.

— Scríe dlui Rahon!

— Marquis'a mi-ar confiscá epistol'a.

— Déca e asiá, scumpulu meu Dominicu, sè punemu pof'ta 'n cuiu! Sè renunciâmu d'a luptá cu niste contrari atâtu de tari! Sè nu mai gândimu la ast'a!

— A renunciá! Nu mi-asiu iertá acést'a în tóta viétia mea!

— Cérca dar unu mijlocu, si déca îl vei gasí, însciintéza-me! Pân'atunce, eu nu potu nimica.

— Ce felu! nu poti sè-mi dai nici unu svatu?

— Ba am unulu: acela de a scí, cà în ce închisóre fu dusa contess'a acuma; càci déca odata vom perde urm'a ei, cu mare greutate o vom regasi.

(Va urmá.)

S A E O N U

Resboiulu.

Flot'a englesa a jucatu în septemân'a trecuta rolulu de frunte în resboiulu actualu. Precum anunciamu în nrulu trecut, la finea scirilor din acêsta rubrica, flot'a englesa în adeveru a întratu în Dardanele. Sultanulu a protestatu, dar însedar. Numerulu nâilor a întrate e diece. Dôue se oprira fatia de Gallipoli, éra optu înaintara pâna la insulele Prinkipo, cam în departare de o óra de Constantinopolu.

În urmarea acesteia rusii înca ocupara tóte positiunile din apropiarea Constantinopolului, si declarara, cà déca flot'a engleza nu se va departá, ei înca vor intrá în Constantinopolu.

Resultatulu a fostu, cà — dupa depesile din urma — Engliter'a si-a retrasu flot'a, éra Russi'a a renunçiatu (?) d'a ocupá Constantinopolu. Se depesieza din Petersburg, cà — la cererea Sultanului — trupele russesci nu vor intrá în Gallipoli. Va sê díca, situatiunea pré amenintiatóre a devenitu mai domóla. Acuma a intrata unu felu de pauza. Ce va urmá mâne, nimene nu scíe.

Bismarck a începutu sê iá unu rolu mai pe fatia în cestiunea orientului. Se díce, cà meritulu lui este moderarea pe unu momentu a relatiunilor acute între Russi'a si Englitera; a nume, cà elu ar fi recomandatulu lui Gorciacoff d'a renunçia la întrarea în Constantinopolu, — în urmarea careia apoi si Engliter'a si-a rechematulu flot'a. Se mai scíe, cà generalulu Manteuffel, însarcinatu de imperatulu Germaniei cu o missiune speciala, va merge în curêndu la Petersburg; în not'a ce va duce Manteuffel, Germani'a ar recomandá Russiei moderatiune. Acést'a probéza, cà Russi'a ar fi trecutulu prin pretensiunile sale, de es. cu reluarea Basarabiei, marginile stabilite mai nainte prin aliantí'a celor trei puteri. Unu altu resultatu alu înriuririi lui Bismarck se díce a fi, cà Russi'a în urma s'a invoitu sê se tîna unu congressu pentru deslegarea finala a cestiunii orientale.

Congressulu! Asiá dara, de e dreptu, se va tîné congressu si nu conferintia, cum se pretindea la începutu. Deosebirea între ele e aceea, cà în conferintia s'aduna delegatii puterilor mari, — ér în congressu vinu ênsii-si ministrii esternelor. Acuma urméza desbateri în privintí'a locului unde sê se tîna congressulu; Russi'a a propusu cà acést'a sê se tîna în Baden-Baden, sub presidiulu celui mai betrânu ministru de esterne, care de asta-data din întêmplare e ênsusi Gorciacoff.

Intr'aceste Russi'a își continua politic'a de fapte còmplinite, de si ea s'a opritu la Constantinopolu. Predarea cetâtilor dunarene s'a începutu vineri. Mai ântâiu se departara ranitii si bolnavii turci. Rusii proviantara cetâtile pe tîmpu de siese septemâni. Trupele russesci sosescu în continuu. Când apoi rusii se vor întarí bine în tóte cetâtile, putînu le va pasá de hotaririle congressului. Pân'atunce înse ei traganéza disput'a a supra locului unde sê se tîna acelu congressu.

Austro-Ungaria înca se misca, si înca nu numai pe terenulu diplomaticu, ci si pe celu militar. Amu scrisu în nrulu trecut, cà la Viena s'a tînutu unu

consiliu de resboiu; acuma adaugemu, cà la acél'a a luat parte si archiducele Albrecht, chiamatu a nume la Viena de la tíera. Precum se scíe, s'ar fi decisu a se face tóte pentru mobilisare. O armata de 80,000 de ómeni se va concentrá în Budapest'a, si în casu de necesitate va intrá în Sêrbi'a. De cumva împregiurârile aru produce resboiu, armat'a austro-ungara s'ar împartí în dóue armate. Comand'a suprema ar fi în mânilé archiducelui Albrecht; ér în fruntea celor dóue armate (fia-care din câte 13 corpuri) ar stá bar. Edelsheim-Gyulay si bar. de Maroicic.

× **Cestiunea Basarabiei** pare cà dórme, celu putînu pe unu tîmpu óre-care S'a publicatu prin díuare si o depesia, care anuciá, cà imperatulu Germaniei ar fi întervenitu în favorulu României. În septemân'a trecuta Tiarevicu rentorcêndu-se de pe câmpulu resboiului la Petersburg, s'a opritu pe câte-va óre si la Bucuresci, unde a fost primitu cu tóte onorurile oficiale, dar fara entusiasmu. Votulu unanimu alu senatului si alu camerei a produsu efectulu celu mai bunu în tóta Europa.

În Sêrbi'a e mare agitatiune. Principele Milan nu cutéza sê se 'ntórca la Belgrad, ci a remasu la Nisiu. Caus'a agitatiunii ar fi, cà Sêrbi'a n'ar fi fostu considerata de ajunsu la încheierea pazei. Sêrbiu vreu sê protesteze în contra ocupării prin Români a teritoriului de la Vidin, din cauza cà cele patru districte române de la granití'a Sêrbiei, învecinate cu Vidin, aru gravitá catra Români.

Scirile mai nóue sînt contradicátóre. Unele dícu, cà congressulu se va tîné la începutu lui martísioru si înca sub presidiulu lui Bismarck; altele înse spunu, cà congressulu nu se va tîné de felu, càci sînt pedece multe. Asiá dara éراسi ne aflâmu într'unu chaos.

Literatura.

„Siedietórea“, fóia beletristica pentru poporu, redactata de Iosifu Vulcanu, în urmarea îmbratfisiării calduróse, de la anulu nou ese în trei septemâni odata si cósta pe anulu întregu numai 1 fl. 50 cr. Rogâmu pe dnii preoti, notari si învetiatori, sê respândésca acést'a fóia în poporu, cà astfelu gustulu de cetire sê se desvólte si în clasele cele mai de josu.

× **Analele societâti academice române**, sessiunea anului 1877, tomulu X. Sectiunea I: partea administrativa si desbateri, a esítu de sub típaru, dar noi nu le-amu vediatu.

Biserica si scóla.

Scaunulu episcopescu din Oradea-mare nu va remânê multu vacantu. Precum aflâmu, în consiliulu ministerialu s'ar fi decisu, cà în curêndu sê se propuna persón'a alésa d'a ocupá acelu scaunu.

× **Unu dr. românu în matematice.** Aflâmu — scíe „Dorobantiulu“ — cà dlu Spiru C. Haretu, bursieru alu ministerului instructiunii, dupa ce a obtînutu, la facultatea din Paris, gradulu de licentiatu în matematice si apoi pe celu de licentiatu în sciintiele fisico-chimice, a trecutulu dílele aceste doctoratulu în

matematice si apoi se va rentorce 'n tiéra. Dsa va fi primulu nostru doctoru în matematice de la universitatea din Paris. La aceste „Românulu“ adauge, că dlu Haretu a trecut tes'a de doctoratu cu celu mai frumosu succesu si că ministerulu român de instructiune a primitu, din partea decanului facultății de sciintie din Paris, o adresa în care face elogie tinerului matematicu si felicita Româna d'a produce si posede asemenea talente.

Ce e nou ?

Pentru Catarina Mocioni s'a serbatu paras-tasu si în biserica gr. or. din Oravitia montana, la 3 febr., celebrându Rds. D. protopopu Iacobu Popoviciu, carele a tinutu si o cuvântare potrivita numerosilor credinciosi, adunati la acestu actu tristu. Totu în acea dî — scrie corespundintele nostru — comitetulu casinei române de acolo, convocatu a nume, a crediutu de a sa datoría a decide, sè se tramita ilustrilor fii ai repausatei, dlor Alesandru si Eugeniu Mocioni, o adresa de condolintia pentru adâncu simtî't'a perdere durerósa a buneii si generósei lor mame.

In dieta desbaterea generala a supra proiectului de lege relativu la vama, s'a încheiatu în 15 febr., dupa o durata de 16 dîle. In timpul acest'a au vorbitu 71 de oratori; în contra proiectului 49, pentru proiectu 17 si 5 ministrii. Intr'aceste tóte partidele si-au chiamatu prin telegrafu membrii la dieta, si votarea s'a facutu marti la miédiadi, pe când fói'a nostra erá deja sub tiparu. Observámu înca, că si dintre deputatii români din Transilvani'a a vorbitu unulu si a nume dlu Ioanu Balomiri. Vorbitu-a înse dsa contra séu pentru proiectu, nu scie nime, pentru că la fine a declarat, că numai la votare va spune acést'a. Oratorulu a produsu ilaritate generala.

Statu'a lui Stefanu celu Mare. Comitetulu înfiintiatu la Iasi pentru radicarea statuei lui Stefanu celu Mare anuncia, c'a încassatu sum'a de lei 86,879, bani 84. Cu acésta suma s'au cumperatu efecte publice cari sînt depuse la cas'a de depuneri si consemnatiuni. Comitetulu face apelu la persónele, cari s'au însarcinatu cu liste pentru acésta subscriere, sè binevoieca a le inapoiá.

O scena în Paradis. Foile umoristice italiene publica umatórea fantasia din paradis: „Generalulu Lamarmora se infatisieza în paradis inaintea Judelui celui mai înaltu, care îl acusa că a contribuitu la deposedarea lui Pius IX. „Eu am îndeplinitu numai ordinile regelui meu“, — respunse acusatulu. — „E adevéru?“ — „Intréba pe elu ênsusi!“ — „Pré bine“, dice Domuulu si se 'ntorce catra Petru: „Ada-mi pe Victor Emanuel.“ Regele móre si se ivesce în paradis. „Eu am fost prietenu bunu alu Papei. Intréba-lu! — „Ada-mi pe Pap'a!“ Si Pap'a móre si merge în paradis. „Victor Emanuel“, începe Pap'a, a fost omu bunu, dar în timpul din urma a primitu pe cutare Gambetta.“ — Domnulu îl întrerupse: „Sè mi-lu aduci...“ „ba mai bine lasa-lu josu, căci usioru ar puté sè faca aice vr'o nenorocire!“

Balu mascatu în Oravitia. Ni se scrie din Oravitia, că reuniunea corului vocalu român de acolo va tiné la 10 martisioru unu balu mascatu, carele se

spera că va reesî bine, cu atátu mai vértosu că va fi primulu balu mascatu românescu în giurulu acel'a. În Oravitia s'au tinutu în carnavalulu de acuma mai multe baluri, dintre cari celu din 10 febr. a reesitu mai bine.

Comitetulu centralu alu dómnelor din Iasi, a otaritu a organisá baluri, spre a veni cu produsulu lor în ajutorulu veduvelor si orfanilor ostasilor ca-diuti în lupta.

Societatea de dómne, care îngrigesce de spitallu de raniti de la Cotroceni, a facutu acelor raniti o frumósa suprinde, cu ocasiunea anului nou. In acea di, la 12 óre, s'au intrunitu în localulu spitalulu dnele Elena Otetelisianu, Alesandrina Linche, Natalia Filipescu, Zoe Ghica, Elena Cornescu, Debains, Maria Bilcescu, Catarina Manu, Zoe Sturza, Maria Lahovari, Elena Catargiu, Olga Mavrogheni, Coralia Savescu, Ana Odobescu, Catarina Florescu, Sofia Diamandescu, dsiórele Ana Rosetti si Olga Blaramberg, cari adusesera fia-care mâncări pentru raniti. Dupa ce li s'au distribuitu mâncările, pe cari raniti le-au primitu cu caldúrose multiamiri, dnele si dsiórele susu mentionate au facutu o colecta de 1200 fr. dintre cari au datu fia-carui ranitu câte 6 fr., ér restulu s'a împartitu între personalulu spitalulu. („Rom.“)

Advocati noi. Dîlele din urma facura censura advocatuala dnii Iuliu Popoviciu si Ionu Lepa; celu d'ântáiu se va asiediá la Lugosiu, celu din urma în Biserica Alba.

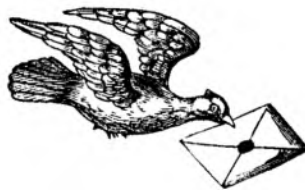
Regele Italiei a însarcinatu pe deputatulu Farini sè notifice suveranulu Românilor suirea pe tronulu Italiei a regelui Umberto. Se scie c'asemenea notificări, prin tramisi speciali si 'n modu oficialu, nu se facu in genere de cătu suveranilor independinti, cari domnescu in tieri amice si considerate.

Suvenirea mortilor.

Vasilu Braia, studentu de drepturi, în cursulu IV, a repausatu la 12 febr., în Ticvaniulu mare, comitatulu Carasiu, lasându în doliu pe iubiti si parinti Petru si Flórea Braia si pe unic'a sa sora Anna, precum si pe tóte némurile sale.

Iosifu Botta, medicinistu în Clusiu, a repausatu la 10 febr. în etate de 23 ani.

Post'a Redactiunii.

Dlu A. B. Le vom întrebuintá. Dar de ce nu cu numele întregu?

Paris Ne pare reu, că nu putemu întrebuintá articolii tramisi. Cadu afara de sfer'a foii nóstre. Despre cestiuni cari privescu viéti'a sociala, literatur'a si artile, bucurosu.

Dlu G. S. G. in Paris. De vom scí adress'a reuniunii, cu cea mai mare placere vom satisfacé dorinti'a.